

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 24 sierpnia 1957 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich, uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską.

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich, uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 58), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Osoby ubiegające się o wydanie książeczki żeglarskiej powinny złożyć u armatora, na którego statek zamierzają się zaciągnąć — podanie, do którego należy dołączyć:

- 1) dokumenty wydane przez urząd stanu cywilnego stwierdzające stan cywilny oraz rodzinny, jeśli kandydat jest żonaty,
- 2) ankietę personalną oraz życiorys,
- 3) dokumenty stwierdzające kwalifikacje zawodowe,
- 4) opinie z poprzednich miejsc pracy,

5) świadectwo lekarskie stwierdzające przydatność do określonej pracy na statku,

6) 4 fotografie o rozmiarach 4,5 × 6 cm na białym tle.

2. Osoby wymienione w ust. 1 powinny przy składaniu podania okazać dowód osobisty oraz dokument stwierdzający stosunek do powszechnego obowiązku służby wojskowej.”;

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. W zależności od wniosku urzędy morskie wystawiają książeczki żeglarskie:

- na czas nie oznaczony,
- na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż jeden rok,
- na czas określonej podróży.

2. Urzędy konsularne za granicą wystawiają książeczki żeglarskie tylko na określoną podróż.

3. Książeczka żeglarska podlega natychmiastowemu zwrotowi do właściwego urzędu morskiego w przypadkach:

- a) wystawienia jej przez urząd konsularny — po zwinieniu statku do portu polskiego,
- b) wystawienia jej na czas określony lub na określoną podróż — po upływie oznaczonego czasu lub ukończenia określonej podróży,
- c) rozwiązania z członkiem załogi umowy o pracę lub przeniesienia go do rezerwy, jeżeli okres jego zatrudnienia na statku był krótszy niż 6 miesięcy,
- d) utraty obywatelstwa polskiego przez jej właściciela,
- e) pozbawienia właściciela prawa pełnienia jakichkolwiek funkcji na statku na zawsze.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. e), urząd morski unieważnia książeczkę żeglarską w sposób widoczny i zwraca ją właścicielowi.

§ 2. Książeczki żeglarskie, złożone w urzędach morskich na podstawie § 11 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 58), podlegają zwrotowi osobom, na których nazwisko były wystawione, na ich pisemny wniosek z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w § 11 ust. 3 zarządzenia w brzmieniu określonym w § 1 pkt 2 niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. T. Ocioszyński